

dissé Omstændigheder finder jeg ikke, at der for mig er nogen videre Anledning til at gaa ind paa den højtærede Ministers seneste Udtalelse.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem, som nu satte sig (Bramsen), sagde, at jeg „mod min egen Kommissions Betænkning“ forlangte et større Statstilskud. Det er da kun i meget vid Forstand, at en Betænkning, som er afgivet af en Kommission, der er nedsat forlængst af en anden Minister, under ganske andre Forhold, kan siges at være „min egen“ Kommissions Betænkning. Mit Forhold til denne Sag er det, at jeg i Fjor har stemt for den Bestemmelse, som blev indsat angaaende det forøgede Statstilskud, fordi jeg var blevet overbevist om, at det utvivlsomt var rigtigt, og fordi det fra alle Sider lød enstemmigt, at den nye Form for Statstilskuddet var rigtig, og fordi alle, ogsaa Højre, var enige om det rigtige i at gøre Tilskuddet afhængigt af Ydelsen og ikke af Medlemsbidraget. Alle var enige derom og om, at derigennem kom man til at gøre noget godt, som trængte til at gøres godt, nemlig at skaffe de fattige Landkasser og de smaa Kasser i Provinsbyerne et større Statstilskud. Alle var enige derom; og det ærede Medlem af Højre i Folketinget har udtrykkeligt udtalt sin Anerkendelse af dette Forhold. Saa maatte det da vække min Overraskelse, at der ikke er den Forbindelse mellem Partiet i det ene Ting og i det andet Ting, at man kan vente, at den Stilling, som indtages det ene Sted, ogsaa dog i nogen Maade hævedes det andet Sted. At der kan være afvigende Anskuelse, er forklarligt, men at dette Punkt, som ikke noget Øjeblik har været berørt fra konservativ Side i Folketinget, nu fremdrages, maa forbavse mig. Er Konservatismen i Folketinget da ikke den samme som Konservatismen her i Landstinget? Er det ikke den samme konservative Politik, der skal føres i Folketinget som her? Hvorledes kan det da være, at de Konservative i Folketinget har været enige om, at dette Statstilskud er forstandigt, saa at de sammen med alle de øvrige anbefalede at gaa til det og gav mig paa dette Punkt et enstemmigt Folketing at staa paa? Hvorledes tror man da, at jeg skal kunne gaa fra det, og hvem faar Ansvaret for, at Loven strander, andre end de, som pludselig rejser dette Spørgsmaal heroppe, det ærede Medlem og hans Parti, som nu pludselig rejser dette Spørgsmaal om Statstilskuddets Størrelse, de,

som vil nægte denne Lov og derigennem unddrage Landkasserne og Provinsbykasserne de 400,000 Kr., som de retmæssigt har Krav paa? Det ærede Medlem og hans Parti vil faa Ansvaret for, at denne Lov strander.

Bramsen: Nej, vi vil ikke faa Ansvaret, højtærede Minister, det vil vi slet ikke faa. Og naar det siges, at vi „pludselig“ modsætter os dette Punkt, vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, hvornaar vi skulde have modsat os det tidligere end i dette Øjeblik.

Naar der blev spurgt, om Konservatismen i Folketinget og i Landstinget ikke er den samme, vil jeg ikke udtale mig om, hvad Konservatismen i Folketinget er, men i Landstinget er den det, at vi skal have en regulerende Indflydelse, og at vi navnlig skal varetage Interesserne paa de Punkter, hvor man mener, at man i Folketinget er gaaet for stærkt paa, og det turde der kun være een Mening om, at man baade i denne og mange andre Sager finansielt set er gaaet i en Aarrække. Saa har jeg ment, at det skulde ikke være den sidste Gerning, Landstinget gjorde, at føre os et nyt Skridt ud i det Uføre, af hvilket vi troede, vi dog en Gang var kommet op. Saaledes er Situationen. Og dette Spørgsmaal om Statstilskuddet har i Virkeligheden ikke haft noget som helst at gøre med Sygekasselovens Revision; den Kommission, som har udarbejdet Forslaget, har slet ikke stillet noget Forslag om, at Statskassens Tilskud skulde forøges, det er den højtærede Minister, som har foreslaaet det, og den nuværende højtærede Minister har endog til allersidst foreslaaet en Forøgelse af det, man ønskede i Folketinget.

Indenrigsministeren (Rode): Hvis det ærede Medlem havde fulgt Forhandlingerne i Folketinget igennem to Aar, vilde han have set, hvilken Rolle for denne Sags Behandling Spørgsmaalet om Statstilskuddets Afpasning og Størrelse har spillet, og at den endelige Enighed om dette Statstilskuds Form og Størrelse et Øjeblik gav Udsigt til, at Lovforslaget kunde føres lykkeligt igennem.

Naar det ærede Medlem sagde, hvornaar de skulde have modsat sig det før nu, da maa jeg sige, at jeg havde altid troet, at der var en vis Forbindelse imellem et Parti i den ene Sal og det samme Parti i den anden Sal, og hvis dette Spørgsmaal virkelig for Højre her i Tinget var et